

систем, спроможних до саморозвитку, тобто здатних реалізувати свої функції шляхом ефективного використання ендogenous потенціалу території.

Список використаних джерел:

Томарева-Патлахова В.В. Стимулювання інноваційно-технологічного розвитку регіонів [Текст] / В. В. Томарева-Патлахова // Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво: наук.-вироб. журн. - 2012. - N 2. - С. 196-201.

Бойко А. Планування регіонального розвитку в Україні [Електронний ресурс]. - Режим доступу :<http://visnik.knteu.kiev.ua/files/2017/01/3.pdf>.

Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року: постановою Кабінету Міністрів України від 6 серпня 2014 № 385 //Офіц. вісн. України. – 2014. - №70. – С. 23. – (Ст. 1966, код акту 73740/2014).

Чухно І. А. Стратегічне планування як інструмент забезпечення сталого розвитку регіону / І. А. Чухно // Вдосконалення результативності політики економічного зростання: теорія, організація та методика : збірник тез наукових робіт учасників міжнародної науково-практичної конференції для студентів, аспірантів та молодих учених, Київ, 11-12 листопада 2016 р.: у 2 ч. - Київ : Аналітичний центр «Нова Економіка», 2016. - Ч. 1. - С. 100-102.

УДК 332.1: 330.322

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІ РОЗВИТКУ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

Л. Є. Сімків, І. І. Саган

*Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
e-mail: simkivlilya@gmail.com*

Однією з найважливіших довгострокових цілей регіональної політики в Україні протягом останніх десятиліть і надалі залишається стимулювання якісного економічного зростання, підтримка його темпів на стабільному та оптимальному рівні. Необхідною передумовою забезпечення якісного економічного зростання в державі є висока інвестиційна активність, яка досягається не тільки шляхом збільшення реалізованих інвестиційних ресурсів, але й за рахунок їх ефективного використання в пріоритетних секторах економіки.

Однак економічна та політична ситуація, яка склалася сьогодні в Україні значно ускладнює інвестиційну діяльність і негативно впливає на поведінку не тільки закордонних, але і вітчизняних інвесторів. Причини, чому приплив інвестицій в економіку України скорочується, насправді, лежать на поверхні. Інвесторів відлякує високий рівень корупції, надмірний податковий тиск, недовіра до судової системи, нестабільність національної валюти,

монополізація ринків і, звичайно ж, військовий конфлікт на сході України. При цьому, скільки б українські політики не розповідали про успішні реформи, які проводяться в країні, насправді для всіх очевидним є той факт, що ці реформи гальмуються.

Протягом тривалого періоду ці питання залишаються відкритими і набувають хронічного характеру. Особливо чутливо на них реагують зовнішні інвестори, через що їх частка серед джерел фінансування інвестиційної діяльності в Україні залишається стабільно низькою упродовж років. Водночас для внутрішніх інвесторів такі перепони не дають можливість залучати інвестиції на розширення їх діяльності, оновлювати основні засоби і впроваджувати нові технології [1].

Від ефективності організації інвестиційного процесу значною мірою залежить і економічний розвиток регіонів. Динамічність процесів економічного оновлення в регіонах в значній мірі залежить від розмірів та структури інвестиційних коштів, що надходять в економіку. За їх рахунок в регіонах можна забезпечити впровадження новітніх технологій, оновлення економічної бази, відтворити оптимальні структурні пропорції в економіці і як наслідок, забезпечити повноцінне функціонування господарських суб'єктів, збільшити конкурентоспроможність регіонального виробництва, що в кінцевому результаті сприятиме якісному економічному зростанню.

Однак, доводиться констатувати, що навіть підняття України на чотири позиції в рейтингу легкості ведення бізнесу “Doing Business 2018” (71 місце зі 190 країн) не сприяло підвищенню інвестиційної привабливості країни. Хоча, відповідно до оцінок експертів, один пункт в рейтингу – це можливість залучити близько 600 млн. доларів інвестицій [2]. Але, як свідчить статистика, надходження прямих іноземних інвестицій в Україну становить близько 60-80 дол. на одного жителя. І навіть якщо країна підвищить свої позиції в цьому рейтингу ще в два рази (наприклад до рівня Японії), все одно немає гарантій, що обсяг інвестицій значно зросте (за даними UNCTAD, в 2017 р Японія отримала всього 82 дол. прямих іноземних інвестицій на одного жителя) [3].

Тому цілком очевидно, що для України підвищення інвестиційної привабливості є важливим стратегічним завданням і основою для вирішення соціально-економічних проблем, що стоять перед українським суспільством на сучасному етапі. Основними заходами, які сприятимуть активізації інвестиційної діяльності в Україні є [4, с.407]:

- удосконалення інвестиційного законодавства відповідно до європейських норм та забезпечення його стабільності;
- забезпечення ефективності реалізації задекларованих реформ, зокрема у судовій, податковій системі, адміністративно-територіальному устрої, впровадження антикорупційної системи з метою активізації інвестиційної діяльності;
- формування дієвого механізму забезпечення організаційно-інституційних, фінансових та правових передумов для розвитку інвестиційної діяльності;

створення автоматизованої інформаційної системи, яка б забезпечила оперативний пошук партнерів у сфері іноземного інвестування, а також належного режиму консультаційного обслуговування з питань права, фінансування, кредитування, страхування, техніко-економічної експертизи інвестиційних проектів;

проведення моніторингу інвестиційних проектів, які були реалізовані (нереалізовані) в державі задля максимального попередження ризиків інвестиційної діяльності та формування бази даних надійності інвесторів;

активізація реалізації програм державно-приватного партнерства, розширюючи коло їх учасників, передусім із країн ЄС, що не лише сприятиме вирішенню проблеми залучення іноземних інвестицій, а й налагодить міжнародну співпрацю, створить передумови для нових виробничих зв'язків;

побудова раціональної системи інноваційної інфраструктури, яка повинна сприяти рівномірному розподілу та ефективному використанню інвестиційних ресурсів, зменшенню ризиків інвестування.

Список використаних джерел:

Ткач С. Ключові ризики та можливості для інвесторів України з країн Європейського Союзу в умовах зони вільної торгівлі /С. Ткач. - Режим доступу: <http://ird.gov.ua/irdp/e20150605.pdf>

Офіційно: Україна поднялась в рейтинге Doing Business. URL: <https://www.segodnya.ua/economics/business/oficialnoukraina-podnyalas-v-reytinge-doing-business-1068371.html>.

Гайдуцький А. Герої нашої економіки /Гайдуцький А. //Дзеркало тижня - №8, 2018, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.dt.ua/macrolevel/pro-principi-suchasnoyi-politiki-regionalnogo-rozvitku-281358_.html

Сімків Л.Є. Особливості залучення іноземних інвестицій в регіонах України: проблеми та шляхи їх розв'язання [Електронний ресурс] /Л.Є.Сімків, Н.Ю. Потьомкіна //Глобальні та національні проблеми економіки – 2017. - №15 – С. 404-408

УДК 332.1

ТЕОРЕТИЧНИЙ БАЗИС ДОСЛІДЖЕННЯ РИНКОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ РЕГІОНУ

Д. В. Тесля

*ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М. І. Долишнього
НАН України»*

e-mail: teslyad@i.ua

Сучасний етап розвитку вітчизняної економіки пов'язують із формуванням внутрішнього ринку України, який є відображення структури та характеру особливостей функціонування національної економічної системи.